

har givet Udtryk, i Virkeligheden ikke paa en Miskendelse, paa en fuldkommen Misforstaaelse af de Vilkaar, som under alle Omstændigheder vil blive beredt os?

Jeg tænker mig den Situation, at vi faar 2den Zone med et lille dansk Flertal eller med et lille tysk Flertal; thi saaledes er de Muligheder, der foreligger; til andre Sider kan man ikke vente, det gaar. Saa spørger jeg, om der virkelig skulde være noget vundet i Forholdet til Tyskland ved at afvise 2den Zone, fordi ikke Flertallet i Flensburg var en simpel Majoritet. Og jeg finder saa meget mere Grund til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, som der foreligger højofticielle Udtalelser fra tysk Side om netop denne Sag, ikke Udtalelser fra det gamle Preussen, ikke fra de Konservative, ikke fra Altskyerne, men fra den nuværende socialdemokratiske Rigskansler, som vel repræsenterer det højeste Maal for nationalt Frisind, man for Øjeblikket kan vente i Tyskland. Rigskansler Bauer har i sin Tale i Tønder den 5. November udtalt følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Han sagde: „Die deutsche Reichsregierung hat es für ihre Pflicht gehalten in letzter Stunde diesem Landesteil ihre Teilnahme und den Beweis der innigen Zusammengehörigkeit durch den heutigen Besuch zu geben. Es hat dieses Besuches nicht bedurft um zum Ausdruck zu bringen, dass das deutsche Reich in der schleswigschen Nordmark einen unzerstrennbaren Bestandteil des deutschen Reiches sieht.“ I Oversættelse er det nok at læse den sidste Sætning, hvor han siger: „Dette Besøg (i Tønder) har ikke været nødvendigt for at bringe til Udtryk, at det tyske Rige i Nordslesvig ser en uadskillelig Bestanddel af det tyske Rige.“

Naar en saadan Opfattelse i Øjeblikket kan gøres gældende af den socialdemokratiske Rigskansler, hvorledes mener man da med nogen Nytte at kunne hengive sig til den Forestilling, at hvis vi blot renoncerer paa Flensburg, saa vil der aldrig mere kunne blive Tale om nogen tysk Irredenta? Nej, denne vil komme, hvordan man saa end stiller sig, og det vil blive vor Sag at møde den ved en liberal, frisindet Behandling af det tyske Mindretal, og det er derfor vort Haab, og et Haab, vi alle deler, at den ikke skal faa nogen Betydning. Men dette er ikke nogen Grund til at vise de Danske og dem, der vil stemme for at komme tilbage til deres gamle Land, bort, blot fordi der

ikke er afgivet nøjagtigt det Flertal, som er begæret af den ærede Statsminister.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at man stemmer for det stillede Forslag om Overgang til Dagsordenen.

Steincke: Maa jeg til den sidste ærede Taler sige, at jeg synes, der er den store saglige Forskel mellem Betragtningen af 1ste og 2den Zone med Hensyn til en eventuel tysk Irredenta, at i 1ste Zone skal der ifølge Fredstraktaten afstemmes som et samlet Afstemningsomraade, i 2den Zone derimod kommunevis. Hvis der i 1ste Zone opstaar en tysk Irredenta, kan altsaa Danmark i Henhold til Fredstraktaten sige, at det kan vi ikke gøre for, thi det er det Omraade, der tilfalder os ifølge Fredstraktaten, som Tyskland er gaaet ind paa. Vanskeligere bliver vi stillet i 2den Zone, hvor der skal afstemmes kommunevis, hvis vi da paa Trods af Afstemningsresultatet i vigtige Spørgsmaal gaar med til at faa Tyskere indlemmet, som efter Fredstraktatens Grundlag, saaledes som vi forstaar det, ikke burde indlemmes. Det er den saglige Forskel, der er, og med Hensyn til denne Forskel er det ganske ligegyldigt, hvad Rigskansler Bauer i Øjeblikket har udtalt i Tønder, for det er en Forskel, som først vil vise sine farlige Konsekvenser om maaske 10 eller 20 Aar.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) udtalte sig, alt for rosende, om min Intelligens og Form for derefter at paavise, hvor dumt og uklart jeg havde udtrykt mig. Jeg indrømmer ham, at der i Dag mellem mig og det ærede Medlem, quem honoris causa nomino, var en saadan Forskel i Udtryksmaaden, at det ikke kan forlanges, at den ene af os skal anerkende den andens Klarhed. Men længere vil jeg ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, da jeg synes, det er af ret underordnet Betydning, hvem af os der talte bedst, da vi begge er klare over, at vi talte godt.

I øvrigt skal jeg kun gøre enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem, da Diskussionen ikke skulde dreje sig om mine Udtalelser, men om noget langt vigtigere. Det ærede Medlem udtalte, at jeg var meget vanskeligt stillet, fordi jeg skulde udtale paa den ene Side Tilslutning til Statsministeren, paa den anden Side til den sunde Fornuft, eller hvad nu Modsætningen var. Jeg maa dertil sige, at det er ikke rigtigt opstillet.